Armsad isad, head kuulajad!

Kui me räägime isadest, siis mis võiks olla see kõige-kõige tähtsam asi, millele mul on täna, siin pidupäevases Estonias võimalik osutada?

Vastus tuli mulle lihtsalt, nagu ikka keerulistel puhkudel ja selle andis minu väike tütar. Kui Toomas Hendrik presidendiks valiti ja Kadri Keiu televiisorist nägi, kuidas must limusiin issiga Kadriorgu keeras, jäi ta sügavalt mõttesse ning küsis: "Emme, kui issi on president, kas ta siis kolibki sinna Pehmete ja Karvaste majja ega tulegi enam koju Ärmale?" Lapse silmis oli suur mure. Rääkisime siis temaga selgeks, et issi on ikka issi ja president on amet nagu iga teinegi. Ainult et mõnes ametis ollakse rohkem televiisoris ja teises jälle ei satutagi sinna.

Mis aga painama jäi, oli küsimus Ajast ja Kodust. Kas isa tuleb ikka koju? Kas tal jätkub töö kõrvalt aega? Kui minu enda käest on küsitud, kuidas on seal metsas üksinda elada, olen ikka naljatamisi vastanud, et elan nagu tuhanded teised Lõuna-Eesti naised, kelle mehed Tallinnas või Iirimaal raha teenivad.

Pere jaoks pole ju vahet, kas ehitades või parlamendis. Tegelikkuses pole see aga sugugi naljakas. Mida kodust kaugel veedetud aeg tegelikult peredele tähendab? Kas pole nii, et iga teenitud kroon tähistab kaotatud aega? Koosoldud aega, mida tegelikkuses rahaga kunagi ei mõõda.

Kuulumine Euroopa Liitu on andnud meile uued võimalused. Sealhulgas valida parem töökoht mõnes teises riigis.

See on peredele tõsine katsumus, kuidas püsida koos. Nii saab igast koosoldud päevast või nädalast sootuks eriline väljakutse: kuidas meile koosolemiseks antud vähest aega kõige sisukamalt kasutada. Nii ongi märkamatult saanud meie oma kodu keskuseks kabineti asemel köök, kus me kõik koos olles tundide kaupa süüa teeme ja räägime ja räägime.

Koosoldud ajast saavad emotsioonid ja mälestused, mis tulevad meie juurde ikka ja jälle tagasi. Olgu siis kurbuses või rõõmus. Meisse salvestunud tunded ongi ju inimlikkuse mõõde, nad annavad meile sisemise rikkuse ja elamise enesekindluse.

Armsad isad!

Aeg, mida te veedate oma lastega, on kõigest kõige tähtsam.

Töö on väga oluline, kuid teie kohalolek kodus on veelgi olulisem. Sest seal olete te asendamatud. Teie kohalolekut tahab tunda iga laps, olgu ta väike või suur. Tunne, mille te temas tekitate, on lihtsalt erinev - väiksele kindlus-ja turvatunne, suurele sõbra-või mentoritunne. Isegi kui laps vastu hakkab ja tõrgub, igatseb ta hinges teie armastust. Armastust, mida ta tunneb, olles teiega koos. Armsad isad, lubage endale seda suurt ja head tunnet.

Lapse rõõm ja armastus vanemate ning kodu vastu on turvalise ühiskonna ainuvõimalik alus.

Seda annab vaid koosoldud aeg.

Soovin teile kõigile palju ilusaid koosveedetud päevi!